

berättigas att för brottslingars efterspanande och gripande kostnadsfritt begagna statens telegrafledningar.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1873.

Laur. Öhlin.

N:o 69.

*Af Herr L. Öhlin: Om ändring i 6 § 4 mom. af Kongl. Stadsan-
angående fjerdingmän den 1 Juni 1850.*

Från urminnes tider har det varit fjerdingmannens skyldighet att indrifva och, om så behöfts, utmäta de kronoutskylder, som vid uppbördsstämman icke erlagts, och på enahanda sätt har under sednare tider förfarits med kommunalutskylderna; men sedan Fjerdingmannen Lars Pehrsson i Östra Kulhult af Christianstads län vägrat att, enligt Kronofogden Bergengrens order, uttaga resterande kronoutskylder hos tvänne personer och bemälde Kronofogde öfver Lars Pehrssons vägran anfört besvär, har Konungens Befallningshafvande i nyssnämnda län, genom utslag den 29 April 1871 förklarad, att fjerdingmän icke kunna åläggas utmäta kronoutskylder, hvilket utslag blifvit af Hofrätten den 4 Juli samma år och af Kongl. Maj:ts Högsta Domstol den 11 Januari 1872 fastställt.

Sedan utgången af detta mål blifvit genom allmänna tidningarne känd, hafva fjerdingmännen i allmänhet vägrat fullgöra detta från urminnes tider dem åliggande uppdrag. Af denna vägran följer att kronofogden eller länsmannen måste sjelfve uttaga dessa utskylder, men hvarthän det leder är lätt att inse. Att kronofogden beordrar länsmannen indrifva resterna, är säkert, men att sistnämnde tjenstemän, om ock alla deras många, olikartade göromål under tiden skulle åsidosättas, icke

medhinna resternas indrivande inom behörig tid, är lika säkert. De restskyldige för krono- och kommunalutskylder i ett länsmansdistrikt, hvilket mångenstädes består af 8 à 10 socknar, kunna vanligen uppskattas till minst 200 personer och deröfver, bosatta på vidt spridda ställen och således tillskyndande länsmännen resor på sammanlagdt 100 mil eller mera, då deremot en à två fjerdingsmän äro anställda och bosatte i hvarje socken och således helt nära de restskyldige, följer deraf att desse fjerdingsmän kunna utan synnerligt besvär och kostnad, med biträde af en nämndeman utmäta de resterande krono- och kommunalutskylderna på deras ansvar, som honom beordrat; hvarföre jag får vördsamt anhålla, att Riksdagen ville för sin del besluta, att 4 mom. i 6 § af Kongl. stadgan angående fjerdingsmän af den 1 Juni 1850 skall gifvas följande förändrade lydelse:

att när fjerdingsmän derom anlitas af kronofogde eller länsman, honom åligger att indriva och, i brist af godvillig betalning, med biträde af en nämndeman utmäta resterande krono- och kommunalutskylder, emot rättighet att för sålunda indrifna medel åtnjuta hälften af uppbördsmannens andel i stadgade stämmoböter.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1873.

Laur. Öhlin.
